ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas Nr. A420212716
Lietas arhīva Nr. A42-00367-17/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2017.gada 2.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Solvita Pujāte,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 28.aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.13/3041 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvalde no 2015.gada 21.septembra līdz 21.decembrim veica pieteicējai SIA /Nosaukums A/ pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk - PVN) auditu par 2014.gada februāri-jūliju, iedzīvotāju ienākuma nodokļa un valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu auditu par 2014.gada janvāri-2015.gada februāri.

Pārbaudes rezultātā VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridisko personu pirmā audita daļa 2015.gada 21.decembrī pieņēma lēmumu Nr.30.2-23.7/10374 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru SIA /Nosaukums A/ samazināts no budžeta atmaksājamais PVN par 20 814,14 *euro* un saistībā ar to aprēķināta soda nauda 3007,63 *euro*, piemērojot likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus.

SIA/Nosaukums A/,nepiekrītot sākotnējam lēmumam, to apstrīdēja.

[2] Ar VID 2016.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.30.2-22.13/3041 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums. Lēmumā norādīts šāds pamatojums.

[2.1] 2014.gada februārī–jūlijā pieteicēja deklarēja preču (dažādu gaļas pusfabrikātu, gaļas produktu un izstrādājumu, pelmeņu, pankūku, picu u.c. pārtikas produktu) piegādes darījumus ar Polijas uzņēmumu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. 99 114,97 *euro* vērtībā, piemērojot tiem PVN 0 % likmi.

Lietā netiek apstrīdēts, ka pieteicējas rīcībā bija preces (dažādi gaļas pusfabrikāti, gaļas izstrādājumi, gaļas produkti, pelmeņi, dažādas pildītās pankūkas, picas u.c. pārtikas produkti), kuras tā 2014.gada februārī-jūlijā uzrādīja kā realizētas Polijas uzņēmumam /Nosaukums B/ sp.z.o.o., kā arī tas, ka pieteicēja konkrētās preces faktiski ir realizējusi. Lietā pastāv strīds par SIA/Nosaukums A/ tiesībām noformēto darījumu ar Polijas uzņēmumu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. vērtībai 99 114,97 *euro* piemērot PVN 0% likmi.

[2.2] Pieteicēja nodokļu audita laikā kā pamatojumu PVN 0% likmes piemērošanai un strīda darījumu esības apliecināšanai uzrādīja 2013.gada 1.septembra līgumu Nr.0109/2013, rēķinus (*invoice*) par preču piegādi, CMR (14 gab.), kā arī preču pavadzīmes-rēķinus par strīda preču piegādi, kuru noformēšanas datumi un numuri sakrīt ar attiecīgajos datumos noformētajiem rēķiniem (*invoice*).

[2.3] Sākotnēji (2015.gada 21.septembrī) auditam iesniegtajās CMR nav norādīts laiks, kad pārvadātāja pārstāvji ieradās preču piegādes adresē (24.rinda), kā arī norādīta neidentificējama informācija par transportlīdzekļu vadītājiem (23.rinda).

2015.gada 17.novembrī pieteicēja atkārtoti auditam iesniedza CMR oriģinālus (nosūtīti pa pastu 2015.gada 13.novembrī), kuros papildus norādīti transportlīdzekļu vadītāju paraksti un 2015.gada 17.decembrī - CMR apstiprinātas kopijas, kurās pieteicēja papildus norādījusi preču piegādes datumu (24.rinda), kā arī transportlīdzekļu vadītāju vārdus, uzvārdus (23.rinda).

Tādējādi secināms, ka SIA /Nosaukums A/auditam atkārtoti iesniegusi CMR, kurās pašrocīgi norādījusi papildu informāciju (23. un 24.rinda), lai izvairītos no atbildības administratīvajā procesā.

[2.4] CMR kā preču nosūtītājs norādīta pieteicēja, preču saņēmējs - Polijas uzņēmums /Nosaukums B/ sp.z.o.o., kā preču iekraušanas vieta norādīta /adrese/, kā izkraušanas vieta - /adrese/ kuras saistība ar Polijas uzņēmumu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. lietā nav konstatēta. CMR kā pārvadātājs norādīta SIA /Nosaukums a/,kā arī pārvadājumos izmantoto transportlīdzekļu valsts reģistrācijas numuri PO8680, HG3289, JA3583.

Pārbaudei iesniegtajās preču pavadzīmēs-rēķinos, kā preču saņemšanas adrese (kravas izkraušanas vieta) norādīta /adrese/, 00-640, nevis /adrese/, kā tas norādīts noformētajās CMR.

2013.gada 1.septembra līguma Nr.0109/2013 1.2.1.punktā minētais pielikums (kas ir neatņemama līguma sastāvdaļa) un 3.1.punktā norādītie pasūtījumi pārbaudei netika iesniegti.

[2.5] 2015.gada 12.novembra paskaidrojumā SIA /Nosaukums A/ valdes priekšsēdētājs /pers. C/ norādīja, ka pieteicējas rīcībā nav saglabājušies /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pasūtījumi, jo tie nav finanšu dokumenti, savukārt sūdzībā norādīja, ka preču pasūtījumus /Nosaukums B/ sp.z.o.o. veica pa

telefonu.

Pieteicēja 2015.gada 17.decembrī pēc nodokļu audita nobeiguma sarunas protokola noformēšanas (2015.gada 7.decembrī) VID Nodokļu kontroles pārvaldei iesniedza SIA /Nosaukums A/ adresētu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pārstāvja /pers. D/ vārdā 2013.gada 10.septembrī noformētas vēstules kopiju, kurā norādīts, ka pasūtījumi veicami arī pa telefonu.

[2.6] Tematiskajā pārbaudē (tematiskās pārbaudes akts Nr.23.5-5/249, reģistrēts 2013.gada 3.jūlijā) VID Nodokļu kontroles pārvalde veica datu salīdzināšanu par pieteicējas darījumiem ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. par 2013.gada janvāri-2014.gada maiju. No tematiskajā pārbaudē konstatētā izriet, ka pieteicēja pārbaudei neiesniedza ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. noslēgto līgumu, maksājumu dokumentus, kā arī /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pārstāvja /pers. D/ vārdā 2013.gada 10.septembrī noformēto vēstuli, ko tā iesniedza audita laikā. Minētais norāda uz formālu dokumentu noformēšanu un netieši uz noformēto darījumu simulatīvo raksturu.

[2.7] VID norāda, ka administratīvajā procesā iestādei nav jāvērtē noslēgtie darījumi no privāttiesību viedokļa, tā kā šādu darījumu pamatā ir privātpersonu savstarpēja vienošanās un valsts nevar iejaukties to kontrolē no tāda aspekta, vai šie privāttiesiska darījuma dalībnieki savstarpēji ir apmierināti ar līguma noteikumu izpildi. Tomēr tajā brīdī, kad privātpersona šādu darījumu piedāvā VID kā pamatu publisku tiesību iegūšanai, iestādei ir tiesības un pienākums pārbaudīt, vai publisko tiesību jomā noteiktajā tiesiskajā regulējumā noteiktie nosacījumi ir izpildīti.

Konkrētajā gadījumā, lai identificētu dokumentos norādītos darījumus, konstatētu to ekonomisko saturu un būtību VID ir pamats vērtēt noformēto līgumu un auditam uzrādītās preču pavadzīmes-rēķinus, kas kopsakarā ar citiem lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem ļauj apstrīdēt noformēto darījumu ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. faktisko esību. Turklāt, ņemot vērā, ka noformētajās preču pavadzīmēs rēķinos par preču saņemšanu ir /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pārstāvja /pers. D/ paraksts un tā atšifrējums, tad VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti vērtēja minētos auditam uzrādītos dokumentus.

Lietā konstatētie trūkumi un neatbilstības dokumentu noformēšanā vērtējami kopsakarā ar lietā iegūtajiem pierādījumiem par deklarēto strīda darījumu ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. faktisko neesību.

[2.8] Strīdus preču transportēšanas fakta apliecināšanai SIA /Nosaukums A/ pārbaudei iesniedza 2014.gada februārī-jūlijā noformētas ceļazīmes, kurās attiecīgajos datumos norādīti braucieni maršrutā Daugavpils - Kaunas - Daugavpils, taču tahogrāfa izdrukas par attiecīgajos datumos veiktajiem braucieniem pārbaudei neiesniedza.

2015.gada 26.novembra paskaidrojumā pieteicējas valdes priekšsēdētājs /pers. C/ VID Nodokļu kontroles pārvaldei norādīja, ka izrakstus no SIA /Nosaukums A/ transportlīdzekļu tahogrāfiem par 2014.gada februāri-jūliju nav iespējams iesniegt, jo tie pieteicējas darbinieku vainas dēļ ir likvidēti.

[2.9] Pieteicēja tematiskās pārbaudes laikā VID Nodokļu kontroles pārvaldei iesniedza ceļazīmes transportlīdzekļiem ar valsts reģistrācijas numuriem PO8680 un HG3289 par 2014.gada februāri-maiju.

Izvērtējot iesniegtās ceļazīmes, konstatējams, ka tajās konkrētajos strīdus darījumu datumos (atbilstoši CMR - 2014.gada 14.martā, 9., 10.aprīlī, 12., 13.maijā) nav norādīti braucieni maršrutos /adrese/ - /adrese/, savukārt ceļazīmēs par 2014.gada februāri transportlīdzeklim ar valsts reģistrācijas numuru PO8680 tematiskajai pārbaudei netika iesniegtas. Tāpat konstatētas nesakritības auditam iesniegtajās ceļazīmēs un tematiskajai pārbaudei iesniegtajās ceļazīmēs, proti, tematiskajai pārbaudei iesniegtajās ceļazīmēs nav noradīti braucieni strīda darījumu datumos, turklāt konstatējamas nesakritības norādītajos spidometra (odometra) rādītājos un nobraukumā.

Minētie fakti liecina par dokumentu noformēšanas simulatīvo raksturu, kas ir par pamatu norādīto darījumu apstrīdēšanai. Turklāt sūdzībā pieteicēja nav sniegusi pamatotu skaidrojumu konstatētajām neatbilstībām.

[2.10] 2015.gada 10.novembrī VID elektroniski saņemts /pers. C/ 2015.gada 9.novembra paskaidrojums, kurā norādīts, ka līgumu no /Nosaukums B/ sp.z.o.o. puses parakstīja uzņēmuma vadītājs /pers. D/. Ar /pers. D/ iepazinās *Riga Food* izstādē, kas notika 2013.gada augustā, 2013.gada 1.septembrī /pers. D/ ieradās SIA /Nosaukums A/ ofisā, kur tika noslēgts līgums par preču piegādi. Rēķinus (*invoice*) un CMR sastādīja SIA /Nosaukums A/ grāmatvedība un nodeva tos pieteicējas noliktavas pārziņiem, kuri pēc preču iekraušanas automašīnā parakstīja rēķinus (*invoice*) un CMR un nodeva minētos dokumentus transportlīdzekļu vadītājiem. CMR un rēķinus (*invoice*) /Nosaukums B/ sp.z.o.o. parakstīja pēc preču piegādes un nodošanas. Transportlīdzekļu vadītāji ir norādīti auditam iesniegtajās CMR un ceļazīmēs.

Atbilstoši publiski interneta resursos pieejamajai informācijai izstāde *Riga Food 2013* notika no 2013.gada 4.septembra līdz 7.septembrim. Savukārt sūdzībā pieteicēja norāda, ka informācija par to kā SIA /Nosaukums A/ iepazinās ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. lietā nav vērtējama, jo tas notika līdz darījumu slēgšanai. Tādējādi secināms, ka amatpersona nav sniegusi pamatotu darījumu noslēgšanas apstākļu skaidrojumu.

SIA /Nosaukums A/ amatpersona minētajā paskaidrojumā sniedza informāciju par rēķinu (*invoice*) un CMR sastādīšanu un to parakstīšanas apstākļiem, taču nesniedza informāciju kā notika preču pavadzīmju- rēķinu izsniegšana un parakstīšana no /Nosaukums B/ sp.z.o.o. puses. /pers. C/ norādīja, ka preču piegādei transportlīdzekļu vadītājiem tika nodoti tikai rēķini (*invoice*) un CMR, tādējādi lietā nav konstatējams, kā noformētajās preču pavadzīmēs rēķinos attiecīgajos datumos par preču pieņemšanu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. vārdā parakstījās /pers. D/. Arī sūdzībā pieteicēja minētajam nesniedza skaidrojumu, tikai vispārīgi norādīja, ka preču pavadzīmju rēķinu vērtēšana auditā nav pamatota, jo tie ir iekšējie dokumenti.

Tātad pieteicējas amatpersona VID sniegtajos paskaidrojumos sniegusi pretrunīgu informāciju, kas liedz identificēt strīda darījumu norisi un apstākļus, kas ir par pamatu to apstrīdēšanai un norāda uz deklarēto darījumu noformēšanas simulatīvo raksturu. Komercsabiedrības amatpersonai ir jāspēj sniegt skaidru darījuma un tā noslēgšanas apstākļu raksturojumu, kas konkrētajā gadījumā nav konstatējams.

[2.11] Noformētos rēķinus (*invoice*) un attiecīgās preču pavadzīmes rēķinus pieteicējas vārdā parakstīja /pers. E/ vai /pers. F/, izņemot 2014.gada 12.maijā noformēto rēķinu (*invoice*) Nr.ES092/2014 un attiecīgo preču pavadzīmi rēķinu, kurā nav norādīts paraksta atšifrējums personai, kura SIA /Nosaukums A/vārdā parakstījās par preču izsniegšanu.

/pers. E/ sūdzībai pievienotajos 2016.gada 7.janvāra paskaidrojumos norāda, ka darījumos ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. vairākās preču piegādes reizēs veica preču iekraušanu SIA /Nosaukums A/ transportlīdzekļos, kā arī parakstīja rēķinus (*invoice*) un CMR.

/pers. F/ 2015.gada 20.novembra paskaidrojumā norādīja, ka darījumos ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. sastādīja un parakstīja CMR, kā arī parakstīja rēķinus (*invoice*), ko nodeva transportlīdzekļa vadītājam.

/pers. E/ un /pers. F/ nenorādīja, ka būtu parakstījuši preču pavadzīmes rēķinus un nodevuši tos transportlīdzekļu vadītājiem.

Atbilstoši /pers. C/ 2015.gada 11.novembra paskaidrojumiem preču piegādi/transportēšanu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. veica /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/.

/pers. G/ 2015.gada 19.novembra paskaidrojumos apliecināja, ka veica preču transportēšanu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. uz /adrese/ ar SIA /Nosaukums A/ automašīnu, robežu šķērsoja Demenē, noliktavas pārzinis iedeva rēķinus un CMR, nekādus dokumentus nesastādīja. Preču izkraušanā Lietuvā piedalījās /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pārstāvis, kurš parakstīja dokumentus (rēķinu un CMR).

/pers. H/ 2015.gada 23.novembra paskaidrojumā apliecināja, ka veica preču transportēšanu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. uz /adrese/ ar SIA /Nosaukums A/automašīnu caur Demeni, noliktavas pārzinis iedeva rēķinus un CMR, pats nekādus dokumentus nesastādīja, parakstīja tikai CMR. Transportēja preces, kas bija kartona kastēs uz paletēm, preces /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pieveda pie rampas, bet neatceras, kur tas atradās. Preci pieņēma noliktavas darbinieks, kurš parakstīja dokumentus.

No sniegtās informācijas nav konstatējams, ka transportlīdzekļu vadītāju rīcībā bija preču pavadzīmes rēķini, kuros par preču saņemšanu parakstījās /Nosaukums B/ sp.z.o.o. vārdā /pers. D/.

2016.gada 4.janvārī paskaidrojumā /pers. I/ apliecināja, ka veica preču piegādi /Nosaukums B/ sp.z.o.o. uz Partizanu ielu, Kauņā. Noliktavas pārzinis iedeva rēķinu (*invoice*), CMR un preču pavadzīmju rēķinu eksemplārus, kurus attiecīgi parakstīja. Latvijas Lietuvas robežu šķērsoja caur Demeni, jo Lietuvā no robežas līdz Utenai bija lieli ceļu remonti. Preču izkraušanas vietā Partizanu ielā, Kauņā sagaidīja /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pārstāvis, kurš norādīja vietu preču izkraušanai, kur ar palešu ratiņiem izkrāva preces. Pēc preču pārbaudes parakstīja rēķinus (*invoice*), preču pavadzīmes rēķinus un CMR.

[2.12] Polijas nodokļu administrācija 2014.gada 30.decembrī sniedza informāciju (atbilde uz SCAC Nr.VAT_LV_010596_PL_422556N_20141027_G_RI_R), ka /Nosaukums B/ sp.z.o.o. nav iesniedzis attiecīgos dokumentus, kas apliecinātu strīda darījumus. Reģistrācijas adrese, kā arī uzņēmējdarbības vieta ir tā sauktā "virtuālā adrese". Ņemot vērā minēto, Polijas nodokļu administrācija nevar apstiprināt darījumu faktisko esību, vienlaikus informēja, ka /Nosaukums B/ sp.z.o.o. saimnieciskās darbības uzsākšanas datums ir 2013.gada 10.jūnijs un PVN maksātāja reģistrācijas numurs piešķirts 2013.gada 12.augustā.

Polijas nodokļu administrācijas sniegtā informācija ļauj secināt par /Nosaukums B/ sp.z.o.o. reālas saimnieciskās darbības neesību. Polijas nodokļu administrācija nav norādījusi citas iespējamās uzņēmuma saimnieciskās darbības veikšanas vietas, tādējādi lietā nav konstatējama /Nosaukums B/ sp.z.o.o. saistība ar CMR norādīto preču saņemšanas adresi /adrese/. Minētais ļauj secināt par /Nosaukums B/ sp.z.o.o. rekvizītu izmantošanu neesošu darījumu noformēšanā. Turklāt PVN nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs /Nosaukums B/ sp.z.o.o. piešķirts neilgi pirms līguma noformēšanas, turklāt deklarētais saimnieciskās darbības veids neatbilst strīdus darījumu būtībai.

[2.13] Papildus vērtējams apstāklis, ka daļā noformētajās CMR norādītās kravas svars pārsniedz attiecīgā transportlīdzekļa celtspēju. Tātad apstrīdams, ka ar konkrētajiem transportlīdzekļiem tika veikta noformētajās CMR (Nr.1403/14, Nr.0904/14, Nr.1004/14, Nr.0307/14, Nr.0407/14) norādīto preču transportēšana.

[2.14] Ņemot vērā lietā konstatēto, secināms, ka noformētie rēķini (*invoice*) un CMR satur nepatiesu informāciju un atbilstoši likuma "Par grāmatvedību" 2. un 7.panta nosacījumiem tie nav atzīstami par darījumu apliecinošiem dokumentiem, kas pamato strīda preču piegādi Polijas uzņēmumam.

Rēķina formāla noformēšana pati par sevi nevar apliecināt preču piegādi uz Eiropas Savienības dalībvalsti un to priekšnosacījumu objektīvu esību, kas nepieciešami PVN 0% likmes piemērošanai. Polijas nodokļu administrācijas sniegtā informācija par /Nosaukums B/ sp.z.o.o. liecina par tā rekvizītu izmantošanu neesošu darījumu noformēšanā, lai nepamatoti piemērotu preču piegādēm PVN 0% likmi un attiecīgi pieprasītu no budžeta deklarētās PVN pārmaksas atmaksu.

Ņemot vērā, ka PVN 0% likmes piemērošana ir izņēmuma tiesība, personai pašai ir jānodrošina nepieciešamie pierādījumi par attiecīgo tiesību izmantošanas pamatotību, jo īpaši tad, ja VID ir ieguvis pierādījumus, kas liek apšaubīt attiecīgās personas tiesības piemērot PVN 0% likmi (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 8.maija sprieduma lietā Nr.SKA-159/2008 12.punktu*).

Konkrētajā gadījumā nav notikušas SIA /Nosaukums A/ deklarētās preču piegādes uz Polijas uzņēmumam, bet konstatējams tikai to dokumentārs noformējums.

[2.15] Lietā esošie pierādījumi ir pietiekami un tie ļauj izdarīt tiesisku secinājumu, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina par tās deklarēto darījumu ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. saistību ar PVN krāpšanu, jo par to liecina faktu kopums, kurš vairs nav izskaidrojams ar nejaušību. VID nerodas šaubas, ka strīda darījumi noformēti ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības, piemērojot piegādēm Eiropas Savienības dalībvalstīs PVN 0 % likmi.

VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti veica korekcijas SIA /Nosaukums A/ 2014.gada februāra-jūlija PVN deklarācijās, samazinot ar PVN 0% likmi apliekamo darījumu vērtību par 99 114,97 *euro* par noformētajiem darījumiem ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o., vienlaikus par 99 114,97 *euro* palielinot ar PVN standarta likmi (21%) apliekamo darījumu vērtību un no tās aprēķināto PVN par 20 814,14 *euro*.

VID Nodokļu kontroles pārvalde pamatoti saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 146.panta pirmo daļu, likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmo, ceturto un piekto daļu SIA /Nosaukums A/samazināja no budžeta atmaksājamo PVN par 20 814,14 *euro* un saistībā ar to aprēķināja soda naudu 6015,23 *euro*. Saskaņā ar likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septīto daļu PVN soda naudu noteica 50 procentu apmērā no auditā aprēķinātās, t.i., 3007,63 *euro*.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2016.gada 20.maijā saņemts SIA /Nosaukums A/ pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] VID kompetencē nav noteikts vērtēt to, kā tiek pildītas divu atsevišķu personu uzņemtās saistības, turklāt VID amatpersonas nav tiesīgas atzīt divu personu noslēgtos līgumus par nepareiziem, nepilnīgiem, nesaprotamiem vai formāliem.

Pieteicēja atsaucas uz Civillikuma 1548. un 1474.pantu un norāda, ka apstāklis, ka nav rakstiskas vienošanās par piegādes vietu, nenozīmē, ka šāda vienošanās nepastāvēja, turklāt pieteicējas ieskatā pamatot aprēķinu ar argumentu, ka nav iesniegta vienošanās par preču pasūtīšanu un piegādes vietu, ir absurdi. Neviena no darījumos iesaistītajām pusēm nenoliedz darījumu esību.

[3.2] /Nosaukums B/ sp.z.o.o. ir Polijas uzņēmums ar juridisko adresi Polijā, bet CMR kā preču piegādes adrese norādīta /adrese/. Saskaņā ar 2013.gada 10.septembra vēstuli /Nosaukums B/ sp.z.o.o. un SIA /Nosaukums A/ vienojās par preču piegādes vietu - Partizanu 27, Kauņa, Lietuva.

Pieteicēja, atsaucoties uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 5.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-73, norāda, ka kļūdas rēķinos (*invoice*) norādītajos rekvizītos vai atsevišķu rekvizītu nenorādīšana vēl nenozīmē, ka darījums nav noticis un ir simulatīvs. Pieteicēja norāda, ka /pers. E/ apliecina, ka ir parakstījis rēķinus (*invoice*) un CMR.

[3.3] Pieteicējai nav saprotams, kā VID amatpersonas, neveicot ekspertīzes, varēja noteikt /pers. E/ un /pers. F/ parakstu atšķirības darba līgumos un rēķinos (*invoice*), un attiecīgi izmantot kā argumentu papildu aprēķinam.

[3.4] VID nepamatoti vērtēja preču pavadzīmes rēķinus, jo tie ir iekšējie dokumenti, darījumus ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pamato noformētie rēķini (*invoice*).

Vienlaikus norāda, ka /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pārstāvja paraksta atšifrējuma neesība neatceļ darījuma spēkā esību, turklāt pieteicēja auditam iesniedza CMR ar nosūtītāju un pārvadātāju parakstu atšifrējumiem un preču saņemšanas datumiem. Tāpat pieteicēja ir ievērojusi Autopārvadājumu likuma 9.panta trešās daļas, 2., 3. un 4.panta prasības.

[3.5] Nepiekrīt VID argumentam, ka ar transportlīdzekļiem ar valsts reģistrācijas numuriem PO8680, HG3289, JA3583 nevarēja veikt preču transportēšanu, jo pārsniegta to maksimāli pieļaujamā kravnesības norma. Pieteicēja norāda, ka pārsniegums ir nebūtisks un peļņas gūšanas nolūkos tika pārvadātas smagākas kravas nekā atļauts transportlīdzekļu tehniskajos datos, turklāt preču izmērus VID nevērtēja.

[3.6] Auditam tika iesniegtas ceļazīmes, CMR, kā arī čeki par degvielas uzpildīšanu, turklāt transportlīdzekļu vadītāji apliecināja transportēšu, kas ir tieši pierādījumi preču piegādes (transportēšanas) apliecināšanai /Nosaukums B/ sp.z.o.o. Savukārt transportlīdzekļu tahogrāfu izrakstus nav iespējams iesniegt, jo tie pieteicējas darbinieku vainas dēļ tika likvidēti.

[3.7] Nepiekrīt VID secinājumiem, ka pieteicējas darba ņēmēju /pers. G/ un /pers. H/ paskaidrojumi ir formāli un vispārīgi. Viņu atbildes raksturo darījumu ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. saturu.

[3.8] Nepiekrīt VID vērtējumam par SIA/Nosaukums A/ preču piegādēs /Nosaukums B/ sp.z.o.o. norādītā maršruta izvēli. Vienlaikus norāda, ka lietā nav vērtējama informācija kā un kur SIA /Nosaukums A/ iepazinās ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o., jo tas notika līdz darījumu noslēgšanai.

[3.9] /Nosaukums B/ sp.z.o.o. darījumu brīdī bija derīgs Polijas nodokļu maksātāja reģistrācijas numurs, turklāt, pamatojoties uz Polijas nodokļu administrācijas sniegto informāciju, ka /Nosaukums B/ sp.z.o.o. ir "virtuālā adrese", nevar izdarīt secinājumus par darījumu būtību, turklāt Polijas nodokļu administrācija nenoliedz darījumu esību.

[3.10] Darījumos ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. pieteicēja ir ievērojusi Pievienotās vērtības nodokļa likuma 43.panta ceturtās daļas un 51.panta nosacījumus, kā arī Ministru kabineta 2013.gada 3.janvāra noteikumu Nr.17 "Pievienotās vērtības nodokļa likuma normu piemērošanas kārtība un atsevišķas prasības pievienotās vērtības nodokļa maksāšanai un administrēšanai" 18.punkta prasības.

[3.11] VID nav ievērojis tiesiskās paļāvības principa prasības, jo pilnvērtīgi nav izvērtēta VID rīcībā esošā informācija, kā rezultātā pieņemts adresātam nelabvēlīgs lēmums.

[4] VID (turpmāk arī atbildētājs) rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzīst, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto argumentāciju, un lūdz tiesu to noraidīt.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.
Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumam nepiekrita, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem argumentiem.
Lietā tika nopratināti liecinieki /pers. H/, /pers. G/, /pers. I/, /pers. E/ un /pers. F/.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudījusi lietas materiālus, uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus, liecinieku liecības, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pieteikums ir noraidāms.

[7] Atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 20.punktam preču piegāde ir darījums, kas izpaužas kā īpašuma tiesību uz lietu nodošana citai personai, lai tā varētu rīkoties ar lietu.

Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 21.punktā noteikto preču piegāde Eiropas Savienības teritorijā ir, ja preces no vienas dalībvalsts nosūta vai transportē uz citu dalībvalsti un šo preču nosūtīšanu vai transportēšanu veic preču piegādātājs vai preču saņēmējs, vai trešā persona preču piegādātāja vai preču saņēmēja vārdā.

Minētā likuma 5.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka ar nodokli apliekamie darījumi ir saimnieciskās darbības ietvaros iekšzemē veikta preču piegāde (tai skaitā preču piegāde Eiropas Savienības teritorijā un preču eksports) par atlīdzību.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 41.pantā noteiktas PVN likmes, t.sk. 41.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts ar nodokli apliekamiem darījumiem piemērot nodokļa standartlikmi 21 procenta apmērā, ja šajā likumā nav noteikts citādi, bet šī panta trešajā daļā noteikti PVN 0 % likmes piemērošanas gadījumi (saskaņā ar šā likuma 43., 44., 45., 46., 47., 48., 49. un 50.pantu).

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 43.panta ceturtajā daļā noteikts, ka nodokļa 0 procentu likmi piemēro preču piegādei Eiropas Savienības teritorijā, ja tiek izpildīti abi šie nosacījumi:

1) preču transporta pavaddokumentos un nodokļa rēķinā norādītais preču saņēmējs ir uzrādījis preču piegādātājam darījuma brīdī derīgu citas dalībvalsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numuru;

2) preces ir nosūtītas vai transportētas no iekšzemes uz galamērķi citā dalībvalstī, un to apliecina preču piegādātāja rīcībā esošie preču transporta pavaddokumenti.

Tādējādi preču piegādēm Eiropas Savienības teritorijā nodokļa 0% likme piemērojama, ja ir izpildīti abi nosacījumi un apliekamā persona apliecina preču nosūtīšanu vai transportēšanu uz dalībvalsti ar jebkuru transportēšanas dokumentu, kas satur patiesu informāciju par preces piegādi, kā arī preču saņēmēju citā dalībvalstī, kurš ir apliecinājis, ka prece ir saņemta.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 51.panta pirmajā daļā noteikts, ka nodokļa 0 procentu likmi nepiemēro, ja reģistrēts nodokļa maksātājs, kurš ir veicis darījumu, kam atbilstoši šā likuma 43., 44., 45., 46., 47. un 48.pantam piemērojama nodokļa 0 procentu likme, nevar uzrādīt preču eksportu apliecinošus dokumentus vai dokumentus, kas apliecina nodokļa 0 procentu likmes piemērošanu.

Konkrētajā gadījumā VID nav atzinis pieteicējas preču piegādes 2014.gada februārī-jūlijā Polijas uzņēmumam /Nosaukums B/ sp.z.o.o. uz citas dalībvalsts teritoriju, tādējādi lietā ir pārbaudāms, vai VID secinājums ir tiesisks un vai VID pamatoti atzina, ka pieteicējas darījumiem ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. nav piemērojama PVN 0% likme.

Konkrētajā gadījumā nav strīda par to, ka pieteicējas norādītais preču saņēmējs ir citas dalībvalsts apliekamā persona. Strīds ir par to, vai darījumi ar attaisnojuma dokumentos norādīto personu faktiski ir notikuši (un attiecīgi vai preces ir faktiski izvestas no Latvijas Republikas teritorijas) un vai pieteicējas iesniegtie dokumenti apliecina minēto faktu.

Tiesa nepiekrīt pieteicējas paustajam viedoklim, ka pietiekami ir tikai spēt uzrādīt preču eksportu apliecinošus dokumentus. Tiesas ieskatā dokumentu formāla uzrādīšana pati par sevi nav pietiekama, jo uzrādītie dokumenti ir vērtējami arī no saturiskā viedokļa, proti, arī tiem ir jāatbilst faktiski notikušam darījumam. Līdz ar to, ja iesniegtie (uzrādītie) dokumenti pamatoti tiek novērtēti kā tādi, kas neapstiprina tajos nostiprināto darījumu norisi, PVN 0% likmes piemērošanai nav pamata, jo noformētajiem dokumentiem ir jāatbilst faktiski notikušajiem darījumiem.

[8] Likuma "Par grāmatvedību" 2.pantā noteikts, ka grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt paliesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei. Grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai. Atbilstoši minētā likuma 7.pantam grāmatvedības reģistros nedrīkst izdarīt ierakstus, kuri nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentu.

Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta nosacījumiem grāmatvedības attaisnojuma dokumentam jāatbilst faktiski notikušam darījumam un jāsniedz patiesa, salīdzināma, savlaicīga, nozīmīga, saprotama un pilnīga informācija par darījuma apstākļiem.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta četrpadsmitajā daļā noteikts, ka nodokļu administrācija nosaka nodokļa maksājuma apmēru, ņemot vērā nodokļu maksātāja atsevišķa darījuma vai darījumu kopuma ekonomisko saturu un būtību, nevis tikai juridisko formu. Tādējādi pārbaudot, vai nodokļa maksātājs pamatoti ir piemērojis PVN 0% likmi, tiek noskaidrots ne tikai tas, vai formāli ir izpildītas normatīvo aktu prasības 0 % likmes

piemērošanai, bet arī darījumu saturs un būtība.

[9] Kā konstatējams no materiāliem, pieteicēja 2014.gada februārī-jūlijā PVN deklarācijās ir deklarējusi darījumus ar Polijas uzņēmumu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. 99 114,97 *euro* vērtībā par preču (dažādi gaļas pusfabrikāti, gaļas izstrādājumi, gaļas produkti, pelmeņi, pildītās pankūkas u.c. pārtikas produkti) piegādi Eiropas Savienības teritorijā. VID neapstrīd, ka pieteicēja strīdus preci ir realizējusi, taču VID ieskatā minētā prece nav tikusi izvesta ārpus Latvijas Republikas robežām.

Darījumu apliecināšanai ar Polijas uzņēmumu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. ir iesniegti šādi dokumenti:

1) 2013.gada 1.septembra līgums Nr.0109/2013 (*lietas 2.sējuma 54.-57.lapa, tulkojums lietas 2.sējuma 80.-83.lapa*),

2) rēķini (*invoices*) (*lietas 1.sējuma 224., 230., 232.-233. ,236., 237.-239. ,241.-242. ,244.-245.lapa*),

3) CMR (*lietas 2.sējuma 104.-156.lapa (katra CMR vairākos eksemplāros*)),

4) preču pavadzīmes rēķini (*lietas 1.sējuma 223.,225.(otrā puse)-226., 227.-228., 231., 234., 240., 243., 246.lapa*),

5) transportlīdzekļu (ar valsts reģistrācijas numuru PO 8680, HG 3289 un JA 3583) ceļazīmes (*lietas 1.sējuma 94.-109.lapa*), atbilstoši kurām 2014.gada 13. un 14.februārī, 14.martā, 9.un 10.aprīlī, 12. un 13.maijā, 6.jūnijā un 3., 4., 15. un 16.jūlijā ir veikti braucieni maršrutā Daugavpils – Kauņa – Daugavpils,

6) Polijas uzņēmuma /Nosaukums B/ sp.z.o.o 2013.gada 10.septembra vēstule (*lietas 2.sējuma 69.lapa, tulkojums lietas 2.sējuma 99.lapa*), ar kuru uzņēmums pieteicējai paziņo, ka piekrīt pirkt preces un tās apmaksāt tikai gadījumā, ja tās tiks piegādātas ar pieteicējas transportu uz /Nosaukums B/ sp.z.o.o noliktavu Partizānu 27, Kauņa, Lietuva. Preču pasūtīšana notiks pa tālruni, faksu vai elektronisko pastu. Preču piegāde līdz noliktavai Kauņā tiks veikta uz pieteicējas rēķina.

[10] Tiesas sēdē tika iegūti papildus pierādījumi – liecinieku liecības.

[10.1] /pers. G/ liecināja, ka ir SIA /Nosaukums A/ darbinieks, pārvadā uzņēmuma preces, galvenokārt, pusfabrikātus. Preces veda uz uzņēmumu Lietuvā, kurš atradās Kauņas piepilsētā. Tas bija pirms diviem vai trīs gadiem, uzņēmuma nosaukumu neatceras. Preču izkraušanu parasti veica noliktavu darbinieki, viņš tikai nodeva dokumentus. Tā kā CMR bija norādīta piegādes adrese, tad zināja, kam preces jānodod. Preces parasti pieņēma krāvēji noliktavā, nezina, vai tie bija noliktavu krāvēji vai preču saņēmēja uzņēmuma krāvēji. Neviena no šīm personām nestādījās priekšā. Uz adresi Kauņas nomalē preces veda 6-8 reizes, parakstīja CMR, kuras izdeva noliktavas darbinieki Tatjana vai /pers. E/. Braucu maršrutā Daugavpils – Demene – Kauņa. Caur Demenes RKP brauca, jo Lietuvā notika plaši ceļu remontdarbi. Automašīnas bija aprīkotas ar tahogrāfu. Tahogrammas tika uzglabātas automašīnā, vienu reizi tās nodeva grāmatvedei. Ārpus Latvijas robežām preces veda tikai uz Kauņu. Domā, ka Kauņā preču saņēmējs visās reizēs bija viens un tas pats, jo preces pieņēma vieni un tie paši cilvēki, izkraušanas vieta arī nemainījās. Vienīgie dokumenti, kas bija braucienā līdzi, bija CMR. CMR parasti bija 3-4 eksemplāros, jo daži eksemplāri palika preču saņēmējam, dažus, kurus parakstīja preču saņēmējs, veda atpakaļ. Pats parasti parakstīju vienu CMR eksemplāru. Citus eksemplārus parakstīja noliktavas pārzinis. Neatceras, vai CMR bija pievienotas arī invoices.

[10.2] /pers. H/ liecināja, ka SIA /Nosaukums A/ strādā par autovadītāju. Uzņēmuma preces ārpus Latvijas ir vedis uz Lietuvu, konkrētu vietu neatceras, iespējams, uz Kauņu. Tas bija vienu vai divas reizes. Uz Lietuvu brauca caur Demeni, jo Lietuvā caur Zarasai bija ceļu remonti. Neatceras, kāda tieši prece tika vesta uz Lietuvu. Preces iekraušanu veica noliktavas darbinieki. Pēc preces iekraušanas mašīnā, viņš parakstīja CMR. Uz preces izkraušanas vietu brauca pēc navigatora, tajā bija ievadīta maršruta adrese. Galapunktā bija noliktava ar rampu, pie tās piebrauca un krāvēji izkrāva preci, viņiem iedeva dokumentus. Preču saņēmējs bija norādīts CMR, norādītajā adresē jautāja, kurš ir tas norādītais uzņēmums. Uzņēmuma nosaukumu neatceras, neatceras arī, vai tas bija Lietuvas vai Polijas uzņēmums. Uzņēmums apliecināja, ka tā ir viņiem domāta prece un parakstīja CMR. Neatceras, kurā gadā veda preces uz Lietuvu. Preču izkraušanas vietā parasti bija četri krāvēji. Krāvēju vārdus nejautāja. No dokumentiem līdzi bija tikai CMR.

[10.3] /pers. E/ liecināja, ka SIA /Nosaukums A/ strādā par noliktavas pārzini. Viņa pienākumos ietilpst preču pieņemšana, preču iekraušana. Formēja CMR un tās parakstīja. CMR atdeva autovadītājam. Šoferim arī ir jāparaksta CMR. Vadītājam, izņemot CMR, līdzi tiek dotas arī pavadzīmes (*invoices*). Pirms preču iekraušanas saņēma preču sarakstu, tur arī bija norādīts, kam prece paredzēta un uz kurieni tā jāved. Preces ārpus Latvijas teritorijas tiek vestas regulāri. Uzņēmums/Nosaukums B/ sp.z.o.o ir dzirdēts. Preču pārvadājumi uz Lietuvu bija un joprojām ir, laikam arī uz Poliju bija. Visi CMR eksemplāri tiek noformēti identiski, jo tā ir standarta veidlapa, t.sk., ar visiem nepieciešamajiem rekvizītiem un parakstiem.

[10.4] /pers. I/ liecināja, ka laika posmā no 2010.gada līdz 2015.gada strādāja SIA /Nosaukums A/ par noliktavas strādnieku un maiņas autovadītāju. Vairāk preces pārvadāja pa Latviju, bet arī piegādāja preces uzņēmumam Lietuvā. Uz Lietuvu brauca vienu reizi, laikam, 2014.gadā, tā bija vai nu Viļņa, vai Kauņa. Pirms brauciena adrese jau bija savadīta navigatorā. Uzņēmuma Lietuvā nosaukumu neatceros. Nezina, vai tas bija Lietuvas uzņēmums. Dokumentos bija norādīta adrese un uzņēmums, kam prece jāatdod, tās bija noliktavas ar rampu. Preci izkrāva noliktavas strādnieki, viņš nodeva dokumentus. Noskaidroja, vai tajā vietā atrodas konkrētais uzņēmums. Galapunktā pie preču izkraušanas bija noliktavas pārzinis, kuram nodeva dokumentus, un krāvēji.

[10.5] /pers. F/ liecināja, ka strādā SIA /Nosaukums A/ noliktavā. Pienākumos ietilpst preču pieņemšana, iekraušana, kvalitātes un termiņu pārbaude, CMR noformēšana. Grāmatvedība iesniedz rēķinus, pamatojoties uz šiem dokumentiem, formē CMR vai pavadzīmes. Zina, kādiem uzņēmumiem tiek iekrauta prece, jo dokumentos ir norādīts uzņēmuma nosaukums un adrese. Paraksta CMR. Preču piegāde notika gan uz Lietuvu, gan uz Vāciju. Neatceras, vai prece tika piegādāta kādam Polijas uzņēmumam. Uzņēmumu /Nosaukums B/ sp.z.o.o neatceras. Ne vienmēr sakrīt uzņēmuma juridiskā adrese un piegādes adrese, bieži ir dažādas adreses. Nevar atbildēt uz jautājumu, vai ir bijuši gadījumi, kad prece jāpiegādā Polijas uzņēmumam uz Lietuvu. Jāskatās CMR, tajās ir norādīta gan juridiskā adrese, gan piegādes adrese.

[11] Izvērtējot lietā iesniegtos darījumus apstiprinošos dokumentus, tiesa konstatē un secina turpmāk norādīto.

[11.1] Rēķinos un pavadzīmēs par preču piegādi Polijas uzņēmumam /Nosaukums B/ sp.z.o.o kā preču iekraušanas vieta norādīta /adrese/, preču izkraušanas vieta norādīta Mokotovska 4/6, Varšava, 00-640, preču saņēmējs /Nosaukums B/ sp.z.o.o. Savukārt CMR kā preču iekraušanas vieta norādīta /adrese/, bet preču izkraušanas vieta norādīta /adrese/, Lietuva, preču saņēmējs /Nosaukums B/ sp.z.o.o., kā pārvadātājs norādīta SIA "Daers", transportlīdzekļi ar valsts reģistrācijas numuru PO 8680, HG 3289 un JA 3583.

Atbilstoši 2013.gada 1.septembra līguma Nr.0109/2013 nosacījumiem preču piegādi pircējam nodrošina pieteicēja ar savu transportu un preču transportēšanas izdevumus sedz pieteicēja. Preču piegādes vieta līgumā nav norādīta. Līdz ar to nav saprotams /Nosaukums B/ sp.z.o.o 2013.gada 10.septembra vēstulē norādītais, ka uzņēmums piekrīt pirkt no pieteicējas preces tikai tādā gadījumā, ja tās tiks piegādātas ar pieteicējas transportu un preču piegāde tiks veikta uz pieteicējas rēķina un prece tiks piegādāta uz pircēja noliktavu /adrese/. Turklāt, kā izriet no tematiskās pārbaudes aktā Nr.23.5-5/249 norādītā, tematiskajā pārbaudē VID Nodokļu kontroles pārvalde veica datu salīdzināšanu par pieteicējas darījumiem ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. par 2013.gada janvāri-2014.gada maiju un pieteicēja pārbaudei neiesniedza ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. noslēgto līgumu, maksājumu dokumentus, kā arī /Nosaukums B/ sp.z.o.o. 2013.gada 10.septembra vēstuli.

Tiesa nepiešķir ticamību pieteicējas pārstāvja tiesas sēdē norādītajam, ka tematiskajā pārbaudē šādi dokumenti netika pieprasīti, jo tas ir pretrunā

ar tematiskās pārbaudes aktā norādīto, ka pieteicējai 2014.gada 1.augustā ir jāiesniedz ar /Nosaukums B/ sp.z.o.o. noslēgtais līgums (*lietas 1.sējuma 203.lapa*). Tādējādi tiesa piekrīt VID konstatētajam, ka minētie apstākļi norāda uz formālu dokumentu noformēšanu un netieši uz noformēto darījumu simulatīvo raksturu.

[11.2] Lietā katra CMR ir iesniegta vairākos eksemplāros un katrs eksemplārs satur papildinātu informāciju. Proti, ir CMR, kurās nav norādīts laiks, kad pārvadātāja pārstāvji ieradās preču piegādes adresē (24.rinda), un ir CMR, kurās ir norādīts laiks, kad pārvadātāja pārstāvji ieradās preču piegādes adresē (24.rinda), ir CMR, kurās norādīta neidentificējama informācija par transportlīdzekļu vadītājiem (23.rinda) un ir CMR, kurās ir norādīts transportlīdzekļu vadītāja vārds, uzvārds (23.rinda). Līdz ar to tiesa secina, ka VID pamatoti konstatējis, ka CMR ir tikusi papildināta informācija, jo tiesas ieskatā grāmatvedības dokumentos ir jābūt iegrāmatotiem CMR, kas satur pilnīgu informāciju, turklāt, ja grāmatvedībā ir vairāki dokumenta eksemplāri, tad visos CMR eksemplāros ir jābūt norādītai identiskai informācijai.

Kā tiesas sēdē liecināja /pers. F/, grāmatvedība izsniedza rēķinu, pamatojoties uz kuru, lieciniece noformēja CMR un pavadzīmes. Līdz ar to nav saprotams, kāpēc rēķinos un pavadzīmēs iekļautā informācija atšķiras no CMR iekļautās informācijas par preču piegādes vietu. Turklāt lieciniece norādīja, ka uzņēmumu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. neatceras.

[11.3] Atbilstoši lietā iesniegtajām ceļazīmēm transportlīdzekļi ar valsts reģistrācijas numuru PO 8680, HG 3289 un JA 3583 2014.gada 13. un 14.februārī, 14.martā, 9.un 10.aprīlī, 12. un 13.maijā, 6.jūnijā un 3., 4., 15. un 16.jūlijā ir veikuši braucienus maršrutā Daugavpils – Kauņa – Daugavpils. Savukārt no tematiskās pārbaudes laikā iesniegtajām ceļazīmēm transportlīdzeklim ar valsts reģistrācijas numuru HG3289 par 2014.gada aprīli izriet, ka 9.un 10.aprīlī braucieni maršrutā Daugavpils – Kauņa – Daugavpils nav veikti. Turklāt lietā iesniegtajās ceļazīmēs ir pieļautas arī citas nesakritības, proti, ceļazīmēs par 2014.gada martu un jūniju transportlīdzeklim ar valsts reģistrācijas numuru HG 3289 ir norādīti attiecīgi gan marta mēnesis, gan februāra mēnesis, gan jūnija, gan maija mēnesis. Vienlaikus konstatējamas pretrunas auditam iesniegtajās ceļazīmēs un ceļazīmes, kas uzrādītas tematiskās pārbaudes laikā, proti, ceļazīmēs par 2014.gada aprīli un maiju transportlīdzeklim ar valsts reģistrācijas numuru Nr.HG3289 nesakrīt uzrādītais nobraukums un odometra rādītāji (*lietas 1.sējuma 100.,101.lapa un 210., 211.lapa*).

Tiesas ieskatā vērā ņemams arī tas apstāklis, ka par strīdus periodu preču transportēšanā izmantoto transportlīdzekļu tahogrammas, kā to paskaidroja pieteicēja, kļūdaini ir iznīcinātas. Tādējādi tiesa atzīst, ka VID pamatoti konstatējis, ka minētie fakti liecina par dokumentu noformēšanas simulatīvo raksturu, kas ir par pamatu norādīto darījumu apstrīdēšanai. Turklāt ne apstrīdēšanas iesniegumā, ne pieteikumā tiesai, ne tiesas sēdē pieteicēja nav sniegusi pamatotu skaidrojumu konstatētajām neatbilstībām.

[11.4] Atbilstoši pieteicējas amatpersonas /pers. C/ VID sniegtajiem paskaidrojumiem līgumu no /Nosaukums B/ sp.z.o.o. puses parakstīja uzņēmuma vadītājs /pers. D/, ar kuru pieteicējas amatpersona iepazinās Rīgā *Riga Food* izstādē 2013.gada augustā. 2013.gada 1.septembrī /pers. D/ ieradās pieteicējas ofisā, kur tika noslēgts līgums par preču piegādi.

Atbilstoši publiski interneta resursos pieejamajai informācijai izstāde *Riga Food 2013* notika no 2013.gada 4.septembra līdz 7.septembrim. Līdz ar to minētais ir pretrunā ar pieteicējas amatpersonas sniegtajiem paskaidrojumiem. Savukārt tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis neko par līguma noslēgšanas apstākļiem paskaidrot nevarēja, norādot, ka pie līguma noslēgšanas nepiedalījās.

[12] Novērtējot liecinieku liecības (sprieduma [10] punkts), tiesa negūst pārliecību, ka darījums starp pieteicēju un /Nosaukums B/ sp.z.o.o faktiski ir noticis.

Transportlīdzekļu vadītāji apliecina strīda preču transportēšanu uz Partizānu 27, Kaunā, norāda, ka preču pieņemšanā piedalījās noliktavas pārzinis un krāvēji. Vispārīgi pieļauj, ka preču pieņemšanā piedalījās tā uzņēmuma, kuram prece paredzēta, pārstāvis, taču neidentificē personu, kura parakstīja dokumentus. No transportlīdzekļu vadītāju sniegtajām liecībām izriet, ka viņu rīcībā bija tikai CMR, līdz ar to nav saprotams, kad tika parakstītas preču pavadzīmes rēķini, kuros par preču saņemšanu /Nosaukums B/ sp.z.o.o. vārdā parakstījās /pers. D/. Paskaidrojumos VID transportlīdzekļu vadītāji norādīja, ka preces piegādāja /Nosaukums B/ sp.z.o.o., taču tiesas sēdē uzņēmumu, kuram tika piegādāta prece uz /adrese/, neatceras.

Tādējādi liecinieku nopratināšanas rezultātā nav novērstas ar VID savāktajiem pierādījumiem pamatotās šaubas, līdz ar to nav secināms, ka darījumi starp pieteicēju un /Nosaukums B/ sp.z.o.o. faktiski ir notikuši.

[13] Atbilstoši Polijas nodokļu administrācijas sniegtajai informācijai /Nosaukums B/ sp.z.o.o. nav iesniedzis attiecīgos dokumentus, kas apliecinātu strīda darījumus. /Nosaukums B/ sp.z.o.o. reģistrācijas adrese, kā arī uzņēmējdarbības vieta ir tā sauktā *"virtuālā adrese"*. Polijas nodokļu administrācija norāda, ka nevar apstiprināt darījumu faktisko esību, ka tiks veikta uzņēmuma izslēgšana no ar PVN apliekamo personu reģistra. Vienlaikus informēja, ka /Nosaukums B/ sp.z.o.o. saimnieciskās darbības uzsākšanas datums ir 2013.gada 10.jūnijs un PVN/nodokļu maksātāja reģistrācijas numurs piešķirts 2013.gada 12.augustā.

Izvērtējot Polijas nodokļu administrācijas sniegto informāciju, tiesa secina, ka /Nosaukums B/ sp.z.o.o. reālu saimniecisko darbību neveic, jo uzņēmums Polijas nodokļu administrācijai nav iesniedzis darījumu dokumentus, tādējādi nav apliecinājis preču iegādes. Ņemot vērā, ka Polijas nodokļu administrācija informēja, ka /Nosaukums B/ sp.z.o.o. reģistrācijas adrese, kā arī uzņēmējdarbības vieta ir "virtuālā adrese", taču nenorādīja citas iespējamās uzņēmuma saimnieciskās darbības veikšanas vietas, ir pamats secināt, ka nav konstatējama /Nosaukums B/ sp.z.o.o. saistība ar CMR norādīto preču saņemšanas adresi /adrese/.

Tādējādi tiesa atzīst, ka VID pamatoti, pastāvot šādiem apstākļiem ir secinājis, ka /Nosaukums B/ sp.z.o.o. rekvizīti ir izmantoti neesošu darījumu noformēšanā.

[14] Kā norādīts Augstākās tiesas 2008.gada 8.maija spriedumā lietā Nr.SKA-159/2008, ja komercsabiedrība pretendē uz nodokļa 0 procentu likmes piemērošanu, kas ir izņēmums no vispārējā pienākuma samaksāt PVN, tad tai ir jānodrošina atbilstoši pierādījumi. Komercsabiedrībai ir jāspēj atspēkot VID izteiktās šaubas un iesniegt pierādījumus par saviem norādītajiem darījumiem, kuriem tā vēlas piemērot 0 procentu nodokļa likmi. Rēķina formāla noformēšana pati par sevi nevar apliecināt preču piegādi uz ES dalībvalstīm un to priekšnosacījumu objektīvu esību, kas nepieciešami PVN 0 % likmes piemērošanai.

Izskatāmajā gadījumā pieteicēja nav atspēkojusi VID izteiktās šaubas.

[15] Novērtējot VID pārbaudē iegūto informāciju, t.sk. Polijas nodokļu administrācijas sniegto informāciju, pieteicējas pārstāvja paskaidrojumus un liecinieku liecības kopsakarā, tiesa secina, ka VID pamatoti secinājis, ka pieteicēja atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma normām nav apliecinājusi preču (dažādu pusfabrikātu) nodošanu pircējam, līdz ar to transportēšanu uz citu valsti. Tiesa atzīst, ka VID pamatoti secinājis, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami un tie ļauj izdarīt tiesisku secinājumu, ka pieteicēja zināja vai tai bija jāzina par tās deklarēto darījumu ar Polijas uzņēmumu GENOV TRADE sp.z.o.o. saistību ar PVN krāpšanu, jo par to liecina faktu kopums, kas vairs nav izskaidrojams ar nejaušību. Kā arī nerodas pamatotas šaubas, ka strīda darījumi noformēti ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības, piemērojot piegādēm Eiropas Savienības dalībvalstī PVN 0 % likmi.

Tā kā lietā nav iegūti pierādījumi par to, ka darījumi starp pieteicēju un /Nosaukums B/ sp.z.o.o. faktiski ir notikuši, VID pamatoti, nekonstatējot

preču piegādi /Nosaukums B/ sp.z.o.o. samazināja pieteicējas 2014.gada februāra, marta, aprīļa, maija, jūnija un jūlija PVN deklarācijās ar PVN 0% likmi apliekamo darījumu vērtību 2014.gadā par 99 114,97 *euro*, attiecīgi par minēto summu palielinot ar PVN standartlikmi apliekamo darījumu vērtību un aprēķināja PVN 20 814,14 *euro*.

[16] Pieteicējai papildu nomaksai budžetā noteikta arī PVN soda nauda 3007,63 *euro*, piemērojot likuma "Par nodokļiem un nodevām" 32.panta septītās daļas nosacījumus. Tiesa atzīst, ka aprēķinātās soda naudas apmērs ir samērīgs un atbilstošs pieteicējas izdarītajam pārkāpumam, tiesa nekonstatē apstākļus pieteicējas atbrīvošanai no soda naudas.

[17] Attiecībā uz pieteicējas sprieduma [3.3] un [3.8] punktā norādītajiem iebildumiem tiesa norāda, ka pārsūdzētajā lēmumā minētie apstākļi nav vērtēti un tie nav ņemti vērā, aprēķinot budžetā iemaksājamo PVN.

Pārējos pieteicējas iebildumus tiesa nevērtē, jo tie nespēj ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

[18] Apkopojot spriedumā norādīto, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums kā nepamatots ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 246.-251., 289.pantu, 290.panta pirmo daļu, 291.panta pirmo daļu tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums A/ pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2016.gada 28.aprīļa lēmuma Nr.30.2-22.13/3041 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnese S.Pujāte